

शुनासीरिन् adj. Bein. Indra's ÇĀṆKH. ÇR. 3,18,17.

शुनासीरीय und शुनासीर्य 1) adj. dem oder den Çunāstra gehörig u. s. w. P. 4,2,32. VS. 24,19. ÇAT. BR. 2,6,3,5. — 2) f. sc. इष्टि ÅÇV. ÇR. 2,20,1. 9,2,22. — 3) n. sc. पर्वन् oder अकृन् TBR. 1,4,10,2. ÇAT. BR. 2,6,3,2. 5,2,4,4. 11,5,2,6. KĪTJ. ÇR. 5,11,1. 5. 17. 15,1,18. ÅÇV. ÇR. 12,4,9. — PĀṆĀV. BR. 25,4,1. ÇĀṆKH. BR. 5,8. LĪTJ. 8,8,45. MAÇ. in Verz. d. B. H. 72 (IV, 3—5).

शुनि m. = शन्, शुन, शुनक Hund H. 1279.

शुनिधम (शुनिम् + धम) VOP. 26,54.

शुनिधय (शुनिम् + धय) P. 3,2,28. VĀRT. VOP. 26,54.

शुनी s. u. शन्.

शुनीर (von शन्) m. eine Menge von Hunden TRIK. 2,10,7.

शुनेषित (शुनाऽऽषित Padap.) adj. von Śi. nicht erklärt. अशेषितं रक्षेति शुनेषितं प्राप्नुतदिदं नु तत् RV. 8,46,28.

शुनेलाङ्गल (शुनम्, gen. von शन्, + लाङ्) m. N. pr. eines Mannes P. 6,3,24. VĀRT. 5. AIR. BA. 7,15. HARIV. 9374.

शुन्ध s. शुध्.

शुन्धन (von शुन्ध्) adj. (f. ई) reinigend: आपः TBR. 3,7,12,6.

शुन्ध्यु (wie eben) Uṇādis. 3,20,1) adj. (f. शुन्ध्यु) schmuck: मर्य RV. 10,43,1. योषणा 39,7. उषा अदर्शि शुन्ध्युवो न वतः 1,124,4. 138,5. Bṛhaspati 7,97,7. die Marut 5,32,9. Indra 8,24,24. die Sonnenrosse 1,30,9. शुन्ध्यूरसि (nom. m.) मार्गालीयः VS. 3,32. शुन्ध्युस् voc. pl. fem.: Wasser TS. 2,4,2,2. m. = अग्नि UGĒVAL. — 2) n. भरद्वाजस्य शुन्ध्यु N. eines Sāman Ind. St. 3,227,b.

1. शुन्य adj. von शन् gāṇa गवादि zu P. 5,1,2. n. und f. आ eine Menge von Hunden TRIK. 2,10,7.

2. शुन्य adj. = शून्य leer H. 1446. GĀṬĀDH. im ÇKDR.

शुति f. nach Śi. so v. a. मुख, vielleicht Schulter (wie im Zend): स्वधाभिर्षे अग्निं सुतावन्नृक्त RV. 1,51,5.

शुयाहिल N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339,a,2.

1. शुभ्, शुम्भ् leicht hingeleiten, dahinfahren: आप इव प्रवता शुम्भमानाः RV. 3,5,8. सं पृच्छसे समराणः शुभानैः 1,163,3. मरुद्भिः शुभयद्भिः सोमं पिब 5,60,8.

— प्र dass.: प्र ये शुम्भन्ते जनयो न सप्तयो यामन् wie Stuten RV. 1,85,1.

2. शुभ् (= 1. शुभ्) f. das Dahinfahren, rasche Fahrt, fliegender Lauf; insbes. von den Marut gebraucht. शुभं गमिष्ठौ सुयमैभिरश्वैः TS. 4,7,15,8. जयतामिव तन्यतुर्पञ्चुभं याथना नरः RV. 1,23,11. 5,33,1. 37,2. 7,82,5. शुभं पञ्चुषा उपसथरति (oder zu 4. शुभ्) 4,31,6. कया शुभा मरुतः सं मिमितुः 1,163,1. शुभा शोभिष्ठाः 7,36,6. शुभा यासि (RV v. l.) AV. 13,1,21. शुभे कं यात्यश्वैः RV. 1,88,2. 119,3. यामेषु यद् युञ्जते शुभे 87,3. 127,6. 167,6. 3,26,4. 5,32,8. 37,3. रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुखम् 63,5. 8,26,13. वरुणश्चक्रे एतं दिवि प्रेङ्गे किरणयं शुभे कम् um dahin zu schweben (oder zu 4. शुभ्) 7,87,5. 88,3. Hiernach erklären wir रथेशुभम् im Wagen dahinflegend (die Marut) RV. 1,37,1. 56,9. und so ist wohl auch 5,34,1 zu lesen. Diese Wurzel scheint in οὐδός enthalten zu sein. Vgl. शुभंया, शुभ्वन्.

3. शुभ्, शुम्भ्, शोभते Duārup. 18,11 (दीप्ति). शोभति, शुम्भति 11,42 भासने, शोभार्थे हिंसायां च, द्युतौ हिंसने, भाषणे). शुभैति, शुम्भैति 28,32

(शोभार्थे हिंसायां च); vgl. P. 7,1,59. VĀRT. VOP. 13,4. In der älteren Sprache die Formen: शुम्भैति, शुम्भसे 2. sg. शुम्भत् AV. शुम्भमान und शुम्भमान, शोभते, शोभमान, शुभानैः; in der nachvedischen Zeit mit intrans. Bed. शोभते und शोभति (aus metrischen Rücksichten), ganz vereinzelt auch शुम्भति (transit. und intransit.); शुभुमे (शुशोभ aus metrischen Rücksichten), शोभिष्यते (ति aus metrischen Rücksichten); शोभसे infin. RV. 1,84,10. 10,77,1. partic. शुभितै (= शुधित P. 3,1,85. KĀr., Schol.) TS. 4,4,12,2. 1) schmücken, herausputzen, verschönern; zurüsten, bereit machen: med. sich schmücken, schmuck —, stattlich sein, einen guten Eindruck machen, sich gut machen, sich schön ausnehmen, wohl anstehen: किरण्येन मणिना RV. 1,33,8. स्पर्कया श्रिया तन्वा शुभाना 7,72,1. 2,38,2. ता श्रितायो न तन्वः शुम्भत् स्वाः 10,95,9. 1,163,5. 8,44,12. कन्याः शुम्भमाना 10,107,10. 110,5. AV. 11,1,14. शुम्भन्मुखम् 8,2,17. 14,1,28. शोभते ऽस्य मुखम् PĀṆĀV. BR. 20,16,6. वधू यामेषु शोभते RV. 4,32,23. 5,2,4. — गिरः 10,4. 8,6,11. इन्द्रम् 9,43,2. वक्रिम् 96,7. राधांसि 1,22,8. शुम्भमाना मत्तापुभिः (सोमाः) 36,4. VS. 5,10. 29,5. AIR. BR. 5,10. AV. 12,3,26. ÇAT. BR. 3,3,2,3. KĪTJ. 34,9. ÅÇV. ÇR. 2,5,9. यौर्णमास्युद्गाच्छोभमाना TBR. 3,1,12. — शुम्भति schmücken Buāg. P. 10,38,12. — शोभते पादौ MBu. 3,1828. शिलाः शैलस्य शोभते विशालाः शतशो ऽभितः R. 2,94,20. ह्लादितस्तेन वाक्येन शुभुमे शुभदर्शनः 112,8. 3,49,33. 79,34. अनागतं यः कुरुते स शोभते (Gogens. शाचते) Spr. (II) 263. मूर्खो ऽपि शोभते तावत् 4920. RĀGA-TAR. 3,74. अल्पसङ्ख्येषु धीराणामवज्ञेयं हि शोभते KATHĀS. 18,131. जिगीषा तेषु शोभते Spr. (II) 473. (I) 3172. शोभमान R. 2,89,12. MĀR. P. 24,43 (सु). Buāg. P. 3,28,24 (von अग्नि zu trennen). शुशोभ MBu. 4,302 (303). निवेश्य वदनं कृते शोभति HARIV. 7066. शुम्भत् (intransit.) Verz. d. Oxf. H. 130,a,14. अशोभितराम् pass. impers. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,12, ÇI. 44. — एकतः सूर्यसंकाशमेकतः शशिसंनिभम् । स बिम्बकुशुमे ऽतीव दौ वर्षा पर्वतोत्तमः HARIV. 12391. R. 2,33,2. अघसरपठिता वाणी Spr. (II) 673. 2901. 4137. कृमन्ती शोभते काचित् KATHĀS. 47,111. ललितेन R. 1,9,16. दमेन शोभते विप्रः Spr. (II) 2709. 4637. वयैव शोभिष्यति राजपुत्री MBu. 1,7137. Mit n kein Ansehen haben, einen schlechten Eindruck machen, sich schlecht machen, sich übel ausnehmen: न चाशोभत पणयानि R. 2,48,3. Spr. 3028. 3309. 3033. (II) 1821. 4542. 4624. 4800. VARĀH. BRU. S. 77,1. Buāg. P. 1,8,39. 5,12,7. न चैवासौ याज्ञपित्वा महेन्द्रं मर्त्यं सत्तं याज्ञपन्नय शोभत् MBu. 14,234. Mit इव schmuck sein —, prangen wie, aber auch abgeblasst so v. a. erscheinen wie: अतीव रामः शुभुमे कात्तया युतः श्रिया विबुधिरिवापराजितः R. GORR. 1,78,16. Spr. (II) 3123. विश्वाजमाना शुभुमे प्रतिमेव किरणमयी MBu. 1,6542. 4,498. 5,4927. स तेनाभिकृतो वीरो ललाटे द्विजसत्तमः । अशोभत — सप्रङ्ग इव पर्वतः 7275. 8,533 (अशोभत्). R. 2,80,4. 5,13,29. 6,9,38 (शोभिष्यति). RAGH. 9,36. KATHĀS. 25,229. RĀGA-TAR. 4,197. 5,372. Buāg. P. 8,7,17. eben so mit यथा MBu. 3,2197. hierher gehören auch: किरिटे सूर्यसंकाशं यस्य मूर्धन्यशोभत wie eine Sonne 4,575. चौरवसनौ जटामण्डलधारिणौ । अशोभेतामृषिसनौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ || wie zwei Rshi R. 2,52,64. — 2, zurichten so v. a. geschikt —, geneigt machen für Etwas; med. sich anschicken zu: इन्द्रं तं शुम्भावसे RV. 8,59,2. (गिरः) याभिर्मदीयं शुम्भसे 9,2,7. 38,3. नृम्णा शिशिनो मरुषो न शोभते 69,3. इन्द्रायी 1,21,2. 5,22,